

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatvm Serie Vigesimvm-Octavvm De Matrimoniis, &
Sponsalibus, cum Indicibus necessariis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Qualiter puella on loco tuto constituenda sit, cùm ab alio exigitur pro
sponsa. Pun. 34.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76659](#)

conditio, merito obligatur solvere profecturo expensas, si quas in parando itinere fecit; quippe non in sui fagorum, sed in favorem dantis pecuniam supponentis facta. Secus vero est in sponsalibus, in quibus aequalis est utriusque sponsi conditio, tverque enim iuste resilire potest impedimento aposito, vel religionis ingressu. Non igitur ex vi iuris postiui unus alteri obligatur expensas solvere. Ex natura autem contractus hac obligatio non inferat necessarium, siquidem potest fieri absque eo quod unus alteri ad praedictas expensas obligetur, quinimo sic videtur fieri, dum hoc obligatio non exprimitur, & ius liberè resilendi cuilibet est concessum. Et per hanc sit satis opposite ratione.

P V N C T V M XXXIV.

Qualiter puella in loco tuto constituenda sit, cum ab alio exigitur pro sponsa?

1. Quoties est timor alicuius violentiae, si in domo parentum existat puella, debet Index eam in loco tuto constituerre.
2. Ibi constituta examinanda est interposito iuramento de fide data.
3. Examinate a puella, si nubere velit uno contende, statim ei tradenda est. Secus si negaverit fidem datam.
4. Idem est dicendum, si in potestate matris, vel tutoris existat.

1. Postea exigitur a duobus simul contendentibus de fide data, vel ab uno tantum. In quoque casu si probabilis sit timor alicuius violentiae, si puella in domo parentum, seu consanguineorum commoreatur, potest, & debet Index Ecclesiasticus eam in loco tuto, ut in Monasterio Monialium, vel alia domo constitueret, quia ad ipsius pertinet, ne dannum innocentium inferatur, neue matrimonio coacte sunt, scuti habetur cap. cum locum. 1. 4. de Sponsalibus, & tradit ibi Abbas, Praepositi, & Doctores communiter.

2. Constituta puella in eo loco examinanda est a Iudice interposito iuramento de fide data cuiam ex illis duabus viris fidem dederit, factaque illius declaratione non statim illi viro tradenda est, tametsi velit, sed concedendum est alteri colligantem tempus probandi prius sibi fidem datam est, & iuxta illum probationem causa decidenda est, interim tamen permantere debet puella in eo loco, ut colligatur ex dicto cap. cum locum; ibi: Faciat puellam de eius matrimonio queritur in domo, in qua nihil eam timere oportet honeste teneri, donec predicta causa terminata fuerit, & sententia sine contradictione cuiusque reale executioni mandari, & notauit Gutierr. de mar. cap. 37. post. med. vers. in tertio cap. num. 3.

3. Quod si unus tantum contendat, siquie probabilis timor violentiae, vel ab ipso, eiusti consanguineis, vel a puella parentibus constituta in loco tuto, neminiisque suspecto examinanda est, eiusti liber consensu explorandus. Quo explorato si nubere velit contendente statim absque vila mera Index Ecclesiasticus sumpta summaria informatione nullum inter ipsos impedimentum adesse, eos coniunget, vel coniungi faciet. Verum si ipsa fidem affertur negauerit, remanere debet in deposito, quoque sententia ferenda sine contradictione cuiusque executioni mandari possit, iuxta predictum Textum cum locum. Probabile tamen est, ut inquit Gutierr. dicto cap. 37. num. 3. circa finem, reddi posse parentibus interim dum lis agitur, & exactio sponsalium probatio sit, & imposto illis precepto sub censura, sumptusque fidei floribus idoneis competenter pœna pecuniarum soluenda, ne durante lite alteri puella nubat, neque ex illo loco exhibiri, cuius decreti Parochi illius loci monendi sunt, & sub censuris, aliisve pœnis astringendi, ne contra faciant.

4. Ob candem causam, si mater legitima turrix filiam impuberem alicui in matrimonium promiserit, remouenda est ab eius consortio, & in loco tuto collocanda, quoque pubes facta liberum consensum de matrimonio contrahendo præstet, quia existens sub potestate matris turricis præsumi potest coacte consensu ei, cui à matre promissa est. Sic Paul. de Castro, cons. 127. volum. 1. Couarum. 4. decretal. 2. part. cap. 3. §. 6. num. 2. Gutierr. dicto cap. 37. vers. in tertio cap.

Qui sententia ob predictam causam non est maintenere à tutela remouendam, tametsi ab educatione filia removatur.

DISPV TATI O II.

De matrimonij essentia.

P V N C T V M I.

Vnde dicitur matrimonium: Et quid sit?

1. Unde dicitur matrimonium?
2. Matrimonium multipliciter sumitur, & eius definitio propria expenditur.
3. Sat isti obiectio[n]i, & declaratur, qualiter Beatisima Virgo matrimonium contraxerit?
4. Triplex est matrimonium.
5. Quo tempore matrimonium est institutum in ratione contritus?
6. Quo tempore in ratione Sacramenti, & à quo fuerit institutum?
7. Matrimonium Sacramentum virtutem habet conferendam gratiam ex opere operato.

ATRIMONIUM dicitur teste Aug. lib. 19. tra. Euseb. lib. 2. & Auto Gelio lib. 19. 6. quia feminina nubet, ut mater efficiatur. Veneratur coniugium, seu nuptias, quia virgo quae si nube obturgatur, & velutur cum nubis in signum subiecioneis viro, & erubescere, iuxta illud Gen. 20. Hoc erit in velamen oculorum ad omnes qui tecum sunt. Fator tamen nuptias potius solemnitas, & celebritate contractus coniugalium, quam ipsius coniugium, significare, vt dixit V. Euseb. in para tit. de ritu nupt. num. 1. Denique appellatur coniugium, quia duos in carne una coniungit. Quod si roges, quare matrimonium potius à matre nomen accepit? Plures congruentias adducunt Nicol. Motius de matr. in princ. num. 1. duas mihi videntur possim, Prima, quia prolis, ad quam matrimonium diriguntur maxima pars, & leg. 5. ff. de iniue vocando, cum tamen sex pater incepit sit, leg. filium ff. de his qui sunt sua, vel alii iuri. Secunda, quia feminina in matrimonio gravius onus sustinet, quippe pro problem in utero, & extra uterum sua substantia alia, donec per le quadammodo itare possit.

2. Deinde matrimonium aliquando sumitur pro ipso contractu, quo sponsi sibi iniucem muruani in corpora postulante concedunt ad matrimonij vnum, frequentius tamen pro ipsa potestate, & sic sumptus communiter definitur. Coniugatio maritalis viri, & feminæ inter legitimas personas individualium viri, confutudinem retinens, viri colligatur ex Modestino leg. 1. ff. Ritu nuptiar. §. 1. inst. de patria potest cap. illud, in fine de praesumpt. & in finme 27. q. 2. leg. regia. i. iii. part. 4. & tradunt omnes Doctores apud Couarum. in. 4. et. cret. 2. part. in princ. num. 1. Matien. leg. 5. compilat. in Reth. 1. num. 1. Thom. Sanch. lib. 2. de matr. disip. 1. m. 1. Basil. Ponce lib. 1. de matr. cap. 2. Dicitur Coniugio maritali, quia ex tua traditione manent coniuges vestiti, & ligati, & quia vnum effecti. Viri, & feminæ, ut exprimant per se coniungenda, quae debent esse legitime, hoc est nullo impedimento astricte. Individualium viri confutudinem retinens, id est insolubilem: in quo matrimonium ab aliis contractibus longe differt, qui mutuo consensu celebrati mutuo contractu disoluuntur, non sic matrimonium ex Diuina institutione: tum vt proles aptius generetur, & educetur: tum ut coniugio Christi cum Ecclesia significetur.

Verum quia predictus contractus à Christo Domino in Sacramentum elevatus est, sic placet Toleti lib. 7. sum. cap. 5. esse definitum, ut sit contractus viri, & feminæ legitimus, que mutua corporum potestas traditur gratia spiritualis collationis consentit Gregor. de Valen. 4. disip. 10. quaf. 1. p. 47. Basil. Ponce lib. 1. de matr. cap. 2. num. 10.

3. Quod si obiectis. Beatisima Virgo voto castitatis ostendit teste August. lib. de virgin. cap. 4. ex Diuino mandato (alter enim non poterat) matrimonium contraxit cum Ioseph. Matth. 1. Luce. 2. cui tamen non videatur in sui corpore testatum ad copulam concessisse: ergo de essentia matrimonij non est hæc potestas. Respondeo cum Gratiano in cap. 27. q. 2. Beatisimam Virginem concessisse Ioseph predictam potestatem, sed quia de essentia Diuino Spiritu secura erat ea potestate nunquam fore virorum, potest matrimonium contrahere: quia de essentia matrimonij non est generatio, sed potestas ad generandum, & consequenter neque consensus in generationem, sed in illius potestarem. Quod si iterum obiectas, sapientes coniuges non postulam sibi mutuo petere, nec credere debirum, ut contingit cum confirmato matrimonio ex communis consensu profectionem in religione approbata emitunt, & tamen matrimonij perseuerant. Ergo matrimonij non est potestas ad vnum generationis. Respondeo negando consequiam, quia vere potestatem habent tamē extrinseci impedimenta.